

Szent Bálint, a szerelmesek védőszentje

február 14.

Február 14-e Szent Bálint püspök és vértanú, a szerelmesek védőszentjének liturgikus emléknapja. Ő volt az első, aki egy pogány férfit és egy keresztény nőt megesketett. 269-ban halt meg Rómában. Kezdetektől fogva ismert a szerelmesek iránti rokonszenve és az értük végzett tetteinek sora.

Az umbriai Terni, ahol Bálint püspök ereklyéi találhatóak, minden év február 14-én fogadja a Szent Bálint sírjához zarándokoló szerelmes párokat. Egész Olaszország területéről érkeznek, hogy eljegyzésüket megünnepeljék. Jegyességüket Isten adományaként és életük legszebb időszakaként akarják megélni. A kegyelemnek ebben az időszakában nemcsak jobban meg akarják ismerni egymást és meg akarnak erősödni érzelmeikben, hanem tökéletesedni akarnak abban a szeretetben, amely „türelmes, jóságos, nem féltékeny, nem keresi a maga javát, nem tapintatlan, nem feltételezi a rosszat és soha meg nem szűnik”.

Ki volt Bálint? Azok a leírások, amelyek erről a nagyon népszerű szentről a keresztény hagyományban fennmaradtak, rendkívül hiányosak és pontatlanok. Ez annak tulajdonítható, hogy a szent élete a kereszténység korai századainak homályába burkolózik. Története egészen a Krisztus utáni III. századig nyúlik vissza, amikor az Egyház ellenségei nemcsak üldözték Krisztus hitvallóit, hanem minden róluk szóló emléket igyekeztek megsemmisíteni. Így volt ez az ún. vértanúaktákkal is, amely a hitükért vértanúhalált vállalók legdicséretesebb példáit sorolja fel.

Nem csoda hát, hogy miután az üldöztetések befejeződtek és írásos dokumentumok nélkül próbálták rekonstruálni a korábbi eseményeket, időnként bizonytalan vagy gyakran legendás elemekkel átszótt leírásokat hagytak az utókorra a jámbor keresztények. Szent Bálintról annyit biztosan tudunk, hogy Krisztusért és testvéreiért életét adta – vagyis a legtöbbet, amit ember adhat. Minden egyéb esemény, ami életrajzából fennmaradt, csak másodrendű, bár kétségtelenül szép és említésre méltó.

Mint például az az általános jelenség, hogy üldözések idején a vértanúkat elkísérték hozzátartozóik, barátaik a perekre és a kivégzésekre, ami már önmagában bátorságot igényelt, mert ezzel ők is veszélynek tették ki életüket. A gyanúsítottat gyakran kínzásnak vetették alá, hogy hittagadásra kényszerítsék. Aki pedig nem volt hajlandó ezt megtenni, azt halálra ítélték és karddal kivégezték.

Egy elbeszélésből tudjuk, hogy Bálint akkor sem zárkózott el a pogányok elől, amikor már Terni püspökeként tevékenykedett. Egy alkalommal egy bizonyos Kratón nevű pogány filozófus elhívta Rómába, hogy benuulásban szenvedő fiát gyógyítsa meg. A szent útra kelt és megérkezvén teljesítette a bölcs férfi kérését. Kratón a történet hatására megtért egész családjával és tanítványaival. Amikor erről értesítették a város prefektusát, elfogatta Bálintot és börtönbe vetette, később pedig halálra ítélte.

Egy másik elbeszélés arról tanúskodik, hogy Bálint püspök titokban eskette meg a szerelmes párokat. Ez azért volt különleges, mert a törvény abban az időben tiltotta a férfiaknak a katonai szolgálat előtti házasságkötést.

Egy további történet arról számol be, hogy ő volt az első, aki egy pogány férfit és egy keresztény nőt összeadott.

Kezdetektől fogva ismert a szerelmesek iránti rokonszenve és az értük végzett tettek sora. Talán ezért is lett halála után az ő védőszentjük.

Magyar Kurír

Wikipedia:

Terni Szent Bálint püspök és vértanú. Interamna (ma [Terni](#)) püspökeként működött és több nyomorékot, illetve egy Craton nevű filozófus születésétől fogva összezsugorodott fiát gyógyította meg imáival. Ez utóbbi csodálatos gyógyulás hatására nem csak Craton és családja, hanem Interamna kormányzójának fia, Abundius is elfogadta a keresztény hitet. Abundius apja, a pogány Placidus kormányzó ezért elfogatta, megkínóztatta, majd lefejeztette Bálint püspököt. A püspök hívei rejtekben eltemették Bálint holttestét, és virrasztottak sírja felett, de tettükért őket is kivégezték.^[3] – Terni Szent Bálint a szerelmesek védőszentje is. Egy, az életéből való elbeszélése arról tanúskodik, hogy Bálint püspök titokban eskette meg a szerelmes párokat. Ez azért volt különleges, mert a törvény abban az időben tiltotta a férfiaknak a katonai szolgálat előtti házasságkötést. Egy további történet arról számol be, hogy ő volt az első, aki egy pogány férfit és egy keresztény nőt összeadott. Kezdetektől fogva ismert a szerelmesek iránti rokonszenve és az értük végzett tettek sora. Talán ezért is lett halála után az ő védőszentjük.